

LA NO RE-ELECCIO D'ESPANYA

«La S. de N. ha comès un acte vergonyós», escriu «Le Populaire», òrgan del Partit Socialista Francès

Els observadors ginebrins opinen que aquest canvi pot provocar, en el futur, greus complicacions

Els informes sobre la tramesa a Espanya d'un veritable cos expedicionari italià ha desvetllat forta emoció a París

DELBOS ha demanat opinió a representants dels països més o menys preocupats per la situació espanyola

No s'examinarà aquesta setmana, per part del Govern anglès, la possibilitat de concedir participació a Itàlia en la vigilància de la Mediterrània

París, 21. — La no reelecció d'Espanya per a formar part del Consell — diu aquest matí «L'Oeuvre» — no representa de cap manera un dià glosiós per a la S. de N. Després de Xina i Abissínia, Espanya. Cada vegada que la S. de N. aprova la covardia va contra els seus propis interessos.

«Le Populaire», òrgan socialista, diu que la S. de N. ha comès un acte vergonyós. Aquesta dos punts de vista són compartits quasi per tots els partits i organitzacions d'esquerra de França. La manifestació del feixisme internacional ha produït pèssim efecte pèssim que és la primera vegada que a la S. de N. el feixisme ha pogut convertir una Assembla, que ha de resoldre els més alts afers internacionals en un Parlament, ple de passions partidistes. Els observadors més destacats de la S. de N. espanyols, aquest cos pot marcar, en el futur, greus complicacions.

La premsa dona gran importància a les entrevistes que celebraren Eden i Delbos, abans de sortir el primer cap a Londres. S'assegura, als cercles diplo-

màtics, que el tema abordat pels dos polítics és el dels soldats italians a Espanya. Fins a París i Londres han arribat informes de caràcter fidedigne que demostren els preparatius que fa Itàlia per a enviar un veritable cos expedicionari a Espanya. Aquesta amenaça, que ja comença a fer-se realitat, ha desvetllat viva emoció, sobretot a París, i es creu que a Ginebra, Delbos ha demanat opinions de representants dels països més o menys preocupats per la situació espanyola.

Govern anglès no celebrerà aquesta setmana l'acostumada reunió i que, per tant, no s'examinarà la possibilitat de concedir participació a Itàlia en les patrulles navals que vigilaran la Mediterrània, d'acord amb el conveni de Nyon.

Aldea de Cuenca, Sierra Tejonera i part de Granja de Torrehermosa, en poder de les forces lleials

SIS MIL PROJECTILS DISPARATS PER LES BATERIES REPUBLICANES

Valdequillo, 21. (De l'enviat especial de Pèlous). — Els continus canvis a què han estat sotmeses les línies enemigues durant aquesta dies han tingut un augment tràgic per a rebels en les vint-i-quatre hores iniciades de la setmana. Dos de bon matí els artillers entraren en funció cohetes grans i més grans en els reduts facciosos i portant l'espant entre ells. Amb una regularitat matemàtica, disparaven les bateries, la qual cosa obligava l'enemic a canviar constantment de posició.

Ja a Puñolluovo del Terrible a penes resten en peu els edificis que havien estat utilitzats pels facciosos com a residència de comandament o bé instal·lació d'elements de guerra. Sense tèmer exagerar, podem assegurar que han estat disparats més de sis mil projectils de tots calibres.

Així que acabà l'acció de l'artilleria, es posaren en moviment els tancs, la cavalleria, la infanteria i

8 morts i 25 ferits

En un descarrilament, a Bordeus

Bordeus, 21. — A conseqüència del descarrilament del tren regular 38, s'han retirat fins ara vuit morts i vint-i-cinc ferits.

Bombes llacrimògenes als cinemes novaiorquins

Hom ho atribueix a l'antagonisme entre dos grups d'operadors

Nova York, 21. — Per tercera vegada es tiraren bombes lacrimògenes en diversos cinemes de Nova York. Alguns espectadors resultaren ferits per l'explosió de les bombes o per llurs efectes. S'atribueix l'atemptat a la pugna entre dos grups d'operadors de cinema.

QUE S'HA FET D'HUBERT WILKINS?

Participava en els treballs de recerca de Levanevski i de dissabte que no se'n sap res

Londres, 21. — Segons l'agència Reuter des del dissabte no es tenen notícies de l'expedidor sir Hubert Wilkins el qual el dia 19 d'agost passat sortí vers el Pol Nord amb objecte de contribuir a la recerca de l'aviador soviètic Levanevski. Es tem que el seu aparell hagi topat contra un banc.

Dijous es reunirà la Diputació Permanent del Parlament Català

S'han cursat les convocatòries per a la reunió de la Diputació Permanent de la Cambra, que tindrà lloc dijous vinent, dia 23, per tal de tractar de la reunió estatutària del Parlament per al vinent dia primer d'octubre.

S'imposen «cures de tranquil·litat»

Ahí, al matí, el compliment d'una diligència políciaca donà lloc que persones impressionables — en el millor dels casos — escampessin per la ciutat rumors absurds mancats de tot fonament, que la normalitat i la placidesa de la vida ciutadana tenien cura de desmentir.

El fet no tindria cap importància — uns quants rumors més a afegir a la llista de rumors — si no fos l'audiència i el crèdit que aquestes versions falses trobaren en certs medis ciutadans. Sembla talment que hi hagi qui gaudeixi davant la perspectiva que puguin produir-se desordres públics i que, amb una actitud alarmista, avançants als esdeveniments, maldi per crear una atmosfera de pànic.

Sense cap mena de justificació, car la tranquil·litat era absoluta, hi hagueren botigues que durant tota la tarda d'ahir mantingueren el seu establiment mig tancat. Els quiosques de diaris, reunits en assemblea, acordaren no obrir llurs llocs de venda, i sense que els passés pel pensament que els quioscos són propietat del Municipi i que, per tant, vénen més obligats que ningú a no interrompre la normalitat urbana.

Per a demostrar-los que ens adonem de llurs desigs, l'autoritat hauria d'invitar amablement aquests nerviosos professionals a fer una cura de tranquil·litat a qualsevol de les presons de la República.

LES INTERNACIONALS REFORÇARAN LLUR ACTIVITAT A FAVOR NOSTRE

València, 21. — Al seu retorn de París, Manuel Gerdere, que assistí com a un dels representants del Partit Socialista a la reunió de les internacionals sindical i socialista, ha dit el següent: «D'aquesta reunió hem aconseguit evidents beneficis per a la República espanyola. S'ha pogut evitar el retrocés en l'abast dels acords presos anteriorment i s'ha donat un caire més apremiant. Molt especialment una major pressió sobre els governs dels respectius països. No cal dir que faran en pro de la República si no tot el que necessitem, almenys tot allò que els permetin les circumstàncies interiors de llurs països. Naturalment que això no es suficient, però és molt. Naturalment, que nosaltres tenim necessitat de molta importància i volèntat que

L'ACORD TRIPARTIT Washington, 21. — Philippe, subsecretari d'Estat a Hisenda, d'Anglaterra, s'entrevistà amb el secretari del Tresor, Morgenthau. A la sortida de l'entrevista, Morgenthau manifestà que no tenia cap intenció a fer a la Presència, però repetí que la presència de Philippe a Washington tenia per finalitat fer un canvi d'impressions sobre el funcionament de l'acord tripartit.

«Les Trade Unions és un dels suports de l'Imperi Britànic», diu Emma Goldman

València, 21. — Emma Goldman, vella anarquist russa que ha defensat la causa d'Espanya a Anglaterra, ha fet entre altres les manifestacions següents:

«El que es refereix a l'ajuda que el proletariat mundial pot prestar a la causa espanyola, he de dir que les Trade Unions, organització que coneix de prop, és un factor conservador, un dels baluards fermes en què basa la seva existència l'Imperi Britànic. Per això cal que l'empenta nazi a la banya, és a dir, al mateix proletariat i si calgués contra la voluntat de diversos elements reformistes i al·ligants. Podem confiar que els obrers del Partit Laborista Independent s'expressen amb energia a do-

nar llurs esforços; però cal que aquesta obrers penguin forma concreta en un esdevenidor proper.

En referir-se a l'aliança entre la U. G. T. i C. N. T. s'expressa de la manera següent:

«Penso que una aliança d'aquesta envergadura, si és creada amb total lleialtat per ambdues parts, pot ésser la més gran garantia per al triomf de la guerra i de la revolució».

Per això, em sorprèn que els camarades de la U. G. T. no hagin comprès en tot el seu valor l'abast fonamental d'aquesta unió interessant per a la seva pròpia organització i per a tot el proletariat espanyol.

La significació d'aquesta unió rebassa les fronteres d'Espanya. Al

proletariat internacional no hi ha unitat, sinó esclisió; i l'aliança revolucionària del proletariat espanyol

serà la gran empenta per l'establiment d'una bona harmonia entre els treballadors de tot el món.

Una columna d'infants espanyols, a Moscou, en la desfilada del Dia Internacional dels Joves. Els fills dels defensors de l'Espanya republicana s'han unit a la joventut soviètica per celebrar, el passat dia 12, aquesta festa, que ja és tradicional a la URSS. Prop d'un milió de joves patriotes soviètics — una generació lliure i coratjosa de constructors del socialisme, penetrats per l'optimisme i segura de l'esdevenidor — han manifestat llur força i llur fidelitat al Govern de la URSS (Univèrsal)

LES CORTS ES REUNIRAN EL DIA PRIMER D'OCTUBRE

Les minories han convocat llurs reunions

València, 21. — El vice-president de les Corts, senyor Fernández Clot, ha estat treballant tot el matí al seu despatx oficial, on ha rebut nombrosos visitants de diputats.

Parlant amb els periodistes, el senyor Fernández Clot ha dit que, tal com ja s'havia anticipat, el dia primer del mes entrant se celebrerà la sessió de reobertura de Corts, de conformitat amb allò que preceptua la Constitució.

Davant la pròxima reobertura del Parlament, la minoria socialista ha anunciat que es reunirà el dia 29 del corrent, d'interès, a les deu del matí, al domicili del grup a València.

EDEN I CHAUTEPS DINEN JUNTS

París, 21. — Amb motiu de trobar-se a aquesta capital el senyor Eden, president de Ginebra i de pas cap a Londres, l'encarregat de Negocios britànic l'ha acompanyat amb un dinar, al qual ha assistit convidat el president del Consell francès, M. Chauteemps.

gurs Domènica i països sud-americans. En aquestes condicions, l'elecció de Bèlgica per al Consell és segura.

Ales negres sobre les co- maques tarragonines

Anit passada el Gabinet de Premsa d'Ordre Públic en fa-
cilità la nota següent:
«Aquesta tarda, pels volts de
la set, uns aparells facciosos,
seguint les seves incursions
d'aquests dies, han sobrevo-
lat per algunes ciutats de les co-
maques tarragonines i hi han
llançat algunes bombes.
En una d'aquestes ciutats
els pirates de l'aire han cau-
sat dos morts i deu ferits, tots
de la població civil.
També han resultat ferits a
conseqüència de les explosions
dos individus de la Guàrdia
Nacional Republicana.»

La Gran Bretanya disposarà, l'any 1938, de 1.800 avions de primera línia que reforçaran la seva potent flota marítima

El rearmament anglès significa un gegantí esforç que afecta, per igual, l'Aviació, l'Exèrcit i la Marina de Guerra

Ofensiva republicana al Sud

Les forces vermelles han ocupat les primeres cas- ses de Granja de Torre- hermosa i dominen el terrocarril de Peñarroya

SIERRA TEJONERA, TOTAL- MENT EN PODER NOSTRE

València, 20 — Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA
NORD. — Al front oriental, a última hora d'ahir, després d'un fort
atac, els facciosos s'han retirat per la línia d'Hontoria, davant Carries i
avancin per Sierra Forca, en direcció al Mont Benzu.
Avui l'enemic bombardeja la carretera de Nova a la costa i atacà Pica-
dria, Blancas i en altres sectors, fou refusat amb grans baixes.
Als altres fronts, no hi ha hagut moviment.
L'aviació facciosa bombardeja ahir Gijón i Avilés i aquest matí operà
sobre San Juan de Nueva Campaños.
SUD. — Al sector de Pozoblanco les nostres tropes han avançat cap
a Sierra Tejonera i sobre Sierra Mulva, on s'han pres les posicions que
flanquegen la principal.
Per Sierra Tejonera, les nostres forces han avançat dotze quilòmetres,
i han trobat molta resistència. Continua per aquest sector la nostra
pressió.
S'han presentat, procedents del camp facciós, set soldats.
EST. — Les nostres bateries foren foc sobre Zuera, al qual contestà
l'artilleria enemiga d'aquest poble.
També actua l'artilleria enemiga sobre l'encreuament de la carretera
general, el camí de Monregillo (Saragossa).
L'aviació enemiga bombardeja Lleida i els voltants de Parlet.
SUR TAJÓ. — L'enemic hostilitza les posicions pròpies de Sombro-
re (Tolosa) amb foc de fusell, metralladora i bombes de mà, sense con-
seqüències.
Les bateries enemigues emplaçades a Piedra el Santo i Retamal (Ba-
dajoz) actuen contra les línies pròpies.
LEVANT. — Lleugers brots a tot el front.
CENTRE. — S'ha fet volar una mina pròpia a l'edifici de l'Escola
d'Enginyeria Agrònoma (Madrid) i causà bastants danys.
A aquesta explosió, succeït la d'algunes mines enemigues.
S'han presentat a les nostres files tres evadits.

ELS NOSTRES FETS DE MAR
els nostres submarins han obtingut i destruït els vaixells sense cap
precisió, i finalment a fugir.
En aquesta topada hi ha hagut un combat seri, on el qual hem perdut
un aparell.
Des del lloc d'observació, i al darrere del nostre, es va veure com quedà
al mar un botó facciós, i probablement fou també abatut un trimotor
dels rebels.

AMPLIACIÓ DEL COMUNICAT DE L'EXERCIT DE TERRA
Després de redactat el Comunicat Oficial corresponent a la jornada
d'ahir, el ministre de Defensa Nacional va rebre anit, a última hora,
el següent telegrama, expedit de Pozoblanco pel cap del Vuitè Cos de l'E-
xèrcit:
«En l'acció d'ahir les nostres forces han ultrapassat la Cuenca, i do-
minen el ferrocarril de Peñarroya. En el curs d'ahir han ocupat les prime-
res cases de Granja de Torre Hermosa.
La cavalleria ha tallat la carretera del dit poble a Aznaga.
L'acció ha estat molt intensa pel gran nombre d'armes automàtiques
i d'artilleria que ha emprat l'enemic.
A la zona de Valsequillo hem ocupat, a primera hora del matí, les úl-
tims defenses enemigues a Sierra Tejonera, i ens hem apoderat de me-
tralladores, fusells metralladors i repetidors, amb gran quantitat de mu-
nicions.
A Sima l'artilleria enemiga ha obligat les nostres forces, per mitjà d'in-
tens foc, de retirar-se d'aquella posició, però en el contratac els nostres
canons destruïren completament un batalló enemig. En l'acció sobre Gran-
ja de Torre Hermosa, un altre batalló facciós, que havia arribat en ca-
lions, fou també anihilat.

Astúries resisteix i contraataca!

Tres raids factiosos sobre Gijón, fracas- sen estrepitosament

EL FRED, EL PITJOR ENEMIG DEL FEIXISME

Gijón, 21. (De l'enviat especial de
Febus). — L'enemic realitza ahir
diversos atacs pel sector de Llanes i
per les nostres posicions de Peñas
Blancas. Tots aquests atacs, ajudats
per la seva artilleria i aviació, han
estat energicament contestats pels
nostres soldats, els quals han impe-
dit a la infanteria enemiga, en els
seus intents, poder arribar a les
nostres posicions i li han causat un
creixent nombre de baixes.
Al sector de la costa els facciosos,
després de la infiltració que havien
realitzat ahir, cap a Serra Forcada
i Hontoria, tampoc no han pogut
realitzar avui cap moviment, mal-
grat els seus repetits intents.
L'aviació enemiga ha actuat sobre
les nostres posicions del sector de
Cabrals.
Al front de Leon les nostres for-
ces varen emprendre, ahir a la tar-
da, una ofensiva contra la cota 1072,
situada al N. O. de Bustogongo.
L'atac dels nostres es portà a ter-
me amb gran energia i entusiasme,
i davant el delit de l'escomesa, els
facciosos no tingueren altre remei
que abandonar aquesta posició, de
gran valor estratègic.
Fou coronat el cim pels nostres
soldats, després d'haver llançat in-
numerable bombes de mà, que no
solament produïren als rebels gran
nombre de baixes, sinó que els des-
concertaren de tal forma que fugi-
ren ràpidament.
A darrera hora de la tarda les
nostres forces continuaven portant
la iniciativa en aquest moviment
ofensiu.
A l'esquerra de la carretera de
Peñas els facciosos intentaren dos
atacs seguits a les nostres posicions,
atacs que foren repel·lits amb tota

La flota britànica — escriu des de
Londres el corresponent de l'«Eftit
Parisien» — es troba en ple renaix-
ment. És un fet la importància del
que hem assenyalat.
Però la marina no és suficient ja
per a la seguretat d'Anglaterra i de
les seves comunicacions imperials.
Per això s'ha dedicat la mateixa
atenció a l'aviació i a l'exèrcit.
Amb anterioritat a l'any 1934, els
crèdits destinats a l'exèrcit no arri-
baven a 40 milions de lliures ester-
lines a l'any. En 1935 arribaren a
44 milions i el 1936 assoliren els
55 milions. Per a 1937 s'ha presu-
postat la quantitat de 82.174.000
lliures — onze mil milions de francs,
aproximadament — o sigui el doble
que su 1934.

LA IMPORTÀNCIA DE L'AVIACIÓ
Els fets plantejats en cas nou.
Per primera vegada en els presu-
postos de guerra, el de l'exèrcit de
l'aire excedeix el de l'exèrcit de ter-
ra. Sens dubte, en l'esdevenidor se-
guirà així.
L'aviació comença a adquirir re-
leu. Segueix a la flota marítima.
Es probable que l'amença dels apa-
rells del general Goering hagi pre-
cipitat aquest fet.
A més, la Gran Bretanya, potèn-
cia no sols insular, sinó colonial, ha
d'assignar a la seva flota aèria una
missió extensa. Es tracta de prote-
gir la Metròpoli contra les incursi-
ons aèries de l'enemic i al mateix
temps defensar l'imperi colonial i
procurar a l'exèrcit i a la marina
els mitjans aèries indispensables avui
per al desenvolupament de llurs ope-
racions.

A la primavera del 1935 els efec-
tius de l'aviació anglesa comprenien
per a la metròpoli 53 esquadrilles,
amb un total de 580 avions de pri-
mera línia. El programa previst en
aquella època determinava que a les
darreries del 1936 les esquadrilles
serien 115, amb un total de 1.350
avions de primera línia. Un mes
més, tard s'augmentà aquesta xifra
fins a 123 esquadrilles, amb 1.600
aparells i l'any passat s'augmentà
el nombre d'esquadrilles fins a 128,
amb un total de 1.750 aparells. I va-
fer-se tot el necessari per tal que
aquest programa estigués acabat
en 1938.

S'ha fet un esforç anàleg per tal
de reforçar l'aviació d'ultradistància,
la qual en 1935 comptava solament
amb 25 esquadrilles integrades per
270 avions i que l'any propinent
comprenderà 37 esquadrilles amb un
total de 430 aparells.
El reclutament del personal d'avi-
ació ha estat fins ara relativament
fàcil. Això obeeix, sens dubte,
a l'atracció especial que exerceix tot

el «Fleet Air Arm». Aquesta darr-
ra compren els aeroplans embarcats
en els portaavions i els hidro-
avions afectes als creuers. La «Fleet
Air Arm» compta actualment amb
220 aparells, però quan siguin lli-
bres els avions de la nostra aviació
que hi ha en construcció, aquells
seran augmentats amb 150 aparells
més; de manera que, dintre de dos
anys, comptant les noves construc-
cions, la flota d'ultradistància de la
força es compondrà de més de 500
unitats de tipus modern.

Anglaterra està decidida, indis-
cutiblement, a crear-se una aviació po-
tenta, que, junt amb la flota, mun-
tany la defensa de la nostra aviació
colonial, tant a Singapur com a
Xipre, Alexandria, Malta i Gibralt-
ar.

Per a aconseguir aquest objectiu
d'unes forces essencials: una
joventut a la qual no manca ni
d'actitud ni sang freda; recursos eco-
nòmics que cap altra nació no pot
igualar i una preparació mecànica
industrial d'una capacitat de pro-
ducció molt considerable.

L'EXERCIT
Pel que fa a l'exèrcit, el problema
és plantejat de distinta manera. En
primer lloc és una qüestió d'efectius.
Per no parlar dels efectius que
es remunten a èpoques de la histò-
ria molt anteriors, l'exèrcit no atrau
la joventut anglesa.
Formant amb voluntaris el reclu-
tament, ha estat sempre i continua
essent, migra, és a dir, tres ele-
ments: un exèrcit actiu, anome-
nat regular, l'efectiu estatutari del
qual és de 168.000 homes, si bé en
dintres no compta més que amb
147.000. Els soldats que el compo-
nen s'allisten per dotze anys, per
el cap de set acaba llur servei
actiu. Llavors passen a la reserva,
i poden ésser cridats a files en tot
moment.

El segon element el forma aquest
exèrcit de reserva que comprèn 111
mil homes.
Per últim, existeix un exèrcit ter-
ritorial, la creació del qual data dels
anys anteriors a la guerra de 1914,
i que és un veritable exèrcit de mi-
lícies. El seu efectiu ascendia, a pri-
mer d'agost, a 156.000 homes, avui
repartits en 14 divisions, que es des-
tinon a la defensa del territori i que
poden, als mesos després d'una de-
claració de guerra, ésser enviat a
primera línia.

La veritable gravetat resideix en
les dificultats que es troben per a
consequir per mitjà dels alista-
ments voluntaris la xifra estatutària
de l'exèrcit regular.

LES DIFICULTATS DE RECLUTA- MENT

Quan es té en compte de la Direcció
del Ministeri de la Guerra, el juny
del 1935, Mr. Duff Cooper, que ja
neix a una gran cultura un agut
sentit de l'acció, emprà tota la se-
ua energia a resoldre aquest pro-
blema.
Millorà les condicions de vida dels
soldats i s'esforçà a retenir la pe-
nuria dels oficials.
Els resultats no correspongueren
a l'esforç, perquè que topà amb els
apassionats atacs d'algunes doctrina-
ries del pacifisme.
Mr. Duff Cooper tenia en estudi

altres reformes quan el mes de

juliol últim fou requerit perquè es
colloqués al front de l'Almirallat.

El seu successor, Mr. Horre Bel-
sha, posseïx també un gran sentit
de l'acció, de la qual cosa ha donat
proves com a ministre de Trans-
ports.

Poc temps després de la seva ar-
ribada al War Office decidí, a títol
experimental, aut. l'ar. els reservis-
tes la represa de llurs serveis actius

permetre que poguessin renovar
llurs compromisos transcorreguts i
dotze anys, arribant fins als vint-i-
un anys de servei amb dret al retir.
D'aquesta manera, l'exèrcit era con-
vertit en una carrera, el mateix que la ma-
rina.

Aquesta darrera dies hom cal-
cula que els reservistes reintegrats
a files eren uns 3.000.

M. Horre Belsha, jutja insuficient

aquest resultat i acaba d'adoptar
altres mesures.

Fins ara els alistaments s'han
entre els 18 i els 25 anys. En el
successiu el límit de l'edat per a
l'ingrés serà de 28 anys. Això mateix
es tractava de fer a l'exèrcit
territorial.

Aquestes iniciatives demostren la
decisió ferma d'elevat els efectius
més febles.

Però suposant que s'acabi per r-
ribar a la xifra estatutària, què
s'atreveix a aventurar que això és
prou perquè Anglaterra exerceixi
els esdeveniments de la política
europea?

LA MOTORITZACIÓ
Els dirigents de l'exèrcit anglès

treballen activament per compensar

la manca d'efectius amb una mo-
rització intensiva i amb la creació
d'un nombre, cada dia més gran,
d'unitats mecanitzades.

El pla actual va encaminat a ob-
tenir amb tota la rapidesa possible
cinc divisions motoritzades que
estiguin en disposició de participar
en operacions.

Dels crèdits concedits aquest any

al ministeri de la Guerra s'ha des-
tinat una gran part a la preparació
d'una motorització a base d'efectius
més nombrosos.

A aquest estan destinades princi-
palment, les fàbriques de material
de guerra i les instal·lacions avui en
construcció i en via d'arrajament.

L'exèrcit continua essent el punt
dèbil de l'armadura britànica. Pel

que fa als efectius, cal preveure una

lleugera milloria.

Es pensa a poder disposar, en cas
de necessitat, de l'exèrcit territorial,
sense que aquest pugui perdre per
això el seu caràcter de milícia. L'E-
stat Major sembla partidari d'això,
i és possible que M. Horre Belsha
someti al Gabinet un plan en
aquest sentit.

No obstant, no es pot creure en

una realització pròxima.
Tot el que pot dir-se en acabar
aquest ràpid examen del programa
del rearmament anglès en vies d'e-
xecució és que la Gran Bretanya se-
guirà essent potentíssima a la ma-
r i aviat ho serà als aires.

Documents per a la història

Cartes creuades entre el doctor Negrin i l'ambaixador de Xile

Concessions per a votar a Espanya, no!

Publiquem a continuació el text de les cartes creuades entre el cap del Govern espanyol, Dr. Negrin, i
l'ambaixador de Xile, senyor Edwards, representant oficials dels delegats sud-americans a Ginebra, abans de
la votació per a la reelecció d'Espanya per al Consell de la S. de N.

L'escript que ha informat la carta del Dr. Negrin és el que ha mantingut amb tota dignitat la repre-
sentació espanyola a Ginebra no acceptant de posposar, ni tan sols condicionalment, determinades peticions
a la signatura i als interessos de l'Estat.

Ginebra, 21. — Text de la carta
del president del Consell de minis-
tres espanyol, Negrin, a l'ambaixa-
dor de Xile, a Ginebra, Edwards:
«Eben volgut enviar l'ambaixador i
amic: Acabo d'assabentar-me del
curs de les negociacions portades a
terme pel seu representant, senyor
Fajardo i assessor jurídic, de la no-
stra delegació, senyor Quera.

Que com a conseqüència d'aques-
tes negociacions tinc el gust d'asse-
mentar del que assabentat, que re-
feta el dia 18 darrer davant l'Assem-
blea de la Societat de les Nacions.
En conseqüència el Govern que jo
presideixo donarà per l'evacuació
dels refugiats totes les facilitats que
siguin compatibles amb els intere-
sos de la nostra política exterior i
giscació, interpretant, ambdós, ex-
tremes de la manera generosa, en
atenció als desigs de les representa-
cions diplomàtiques interessades.

Aquesta concessió obeeix simple-
ment al desig de donar facilitats a
les campanyes representatives, i
ajudar-les a resoldre el delicat
problema dels asiats amb atenció
als llaços fraternals que amb elles
ens uneixen.

No ha estat el propòsit del Go-
vern espanyol a cap moment, lliure
o condicionat, les seves concessions
en aquesta matèria, a què es doni
o no, el vot a Espanya per tal que
sigui reelegida al Consell de la So-
cietat de Nacions, per ésser aquell
problema de Govern i considerarlo,
com a qüestió de categoria nacional.

Interessa en gran manera que
respecte aquest particular no pugui
subsistir cap equivocació, en permetre
malgrat de l'hora intempestiva, ar-
ribar a les seves mans la meua
carta agraïda i molt sincera.

El prego, senyor ambaixador, ac-
cepti amb expressió la meua consi-
deració més elevada i els sentiments
d'amistat i afecte. El seu atent se-
gur servidor.

J. NEGRIN
President del Consell de minis-
tres.

Ginebra, 21. — Text de la carta
adreçada a Negrin per l'ambaixador
de Xile, Edwards:
«El 20 de setembre del 1937.

He tingut l'honor de rebre en
aquest moment la seva comunicació
que vos em trametau avui, a la qual
ducs de la matèria, i en la qual
vos teniu a bé reiterar, com a con-
seqüència de la negociació portada
a terme pels consellers jurídics
de les nostres respectives delega-
cions, les declaracions que vos tin-
guéreu a bé fer espontàniament da-
vant l'Assemblea de la Societat de
Nacions, en relació amb el vot de
la meua delegació.

Aquest delicat problema dels asiats,
d'ordre estrictament humani-
tari, interessa per igual a tots els
països latinoamericans, les missions
dels quals a Madrid tenen assiat.

En conseqüència he cregut de meu
deure invitar-vos i donar-vos a con-
èixer els termes de la vostra de-
claració, ja que a tots els afecta di-
rectament.

Després de conèixer l'opinió dels
representants dels esmentats països
em plau d'expressar-vos que han pre-
sentat com el signant, amb la seva
complença, de la declaració que
vos heu fet, així a l'Assemblea com
a la comunicació a què em refereixo
en ordre a què el vostre Govern
estés inspirat al desig de donar tota
mença de facilitats a les represen-
tacions diplomàtiques latinoameri-
canes i ajudar-les a resoldre el
delicat problema dels asiats.

Prement nota així mateix de la
declaració d'ajudar o condicionar
les vostres concessions en aquesta

Un veritable arse- nal d'armes sostret als facciosos i desem- barcat a Alacant

Madrid, 21. — Un periòdic
publica el relat d'un combat
tinent que, amb un grup de mil-
lars del nord d'Àfrica, acce-
ssegui enviar un carregament
d'armes a Espanya. Entre al-
tres coses, diu:
«El meu partit sabia que a
l'arsenal hi havia armes en
abundància. Ens apoderarem
d'elles, però sense presentava
el problema del transport. Uns
camions disposaven de bar-
casses, però el problema no era
fàcil de resoldre pels mitjans
legals.
Logarem una casa isolada a
la costa, en un lloc on pogues-
sim maniobrar les barcasses de
càrrega, i després començarem
a portar-hi coses.
L'ocasió de guàrdia a
companyos nostres, ens dedica-
vem a saquejar l'arsenal. Ten-
íem un sergent del partit que
havia cursat capaç d'endur-se'n
l'edifici de l'arsenal amb tot el
que hi havia a dins, guàrdia
includa.
Aconseguírem fusells a cen-
tenars, metralladores per dot-
zenes, una bateria del 75, molts
anvers de projectils per a me-
tralladora i fusell, i també ba-
lles de canó a milers.

Quan l'arsenal anava que-
dant buit, pensàrem enviar el
material a Espanya. Aconsegu-
írem evadir-nos de l'arsenal i
no ens importava que algú
veés els nostres treballs; el
que ens interessava era que no
veguessin els agents del Go-
vern francès.

El meu partit compta en la
marina mercant amb bon bon
militants com en l'exèrcit. Un
bon dia, molt dit, una bona
nit, es carregà tot a les bar-
casses.

A l'hora convinguda sapre-
rà un valxell. Uns companys
nostres havien guanyat la vo-
luntat del capità d'entendre
es tractava d'armament per a
Franco i oferint-li una jaqui-
lla prima de no sabem quan-
tes desenes de milers de francs.
El capità plicà.

Curiosament i ens fèrem a la
mar. Quan es jutjà arribat el
moment, traguerem les nostres
pistoles metralladores i obli-
gem al capità a dirigir-se cap
a Alacant.»

La frontera ixeccio-
vaca, l'objectiu bèl·lic
immediat d'Alemanya?

Praga, 21. — La Premsa publica
informacions sobre les preparatius
bèl·lics que s'estan fent a la fron-
tera germano-ixecoslava.

Segons aquestes informacions, prop
de la població de Hameln (Westfa-
lia) s'estan construint grans caser-
nes d'artilleria i dipòsits i magatz-
ens per a altres unitats militars.

A totes les muntanyes del districte
de Heidelberg s'estan instal·lant
potents bateries d'artilleria anti-
aèria.

Al districte de Neuhausen s'està
construint un enorme aeròdrom mi-
litar amb dipòsits subterranis.

Prop de Munic està molt avan-
çada la construcció d'una gran base
aèria, amb una xarxa d'aeròdroms
auxiliars, situats a la superfície i a
sota terra. També es construeixen
dipòsits de gasolina i tallers de re-
paració subterranis.

A la regió de Ratibor (Silesia)
s'estan construint grans dipòsits
d'armes i municions.

Prop de Magdeburg hi ha const-
ruit ja 60 dipòsits subterranis de
gasolina.

Finalment, als boscos dels vol-
tants de Berlín hi ha enormes di-
pòsits subterranis d'armes, muni-
cions, gasolina i productes alimen-
tosos.

Els feixistes alemanys no sola-
ment s'esforcen a preparar la guer-
ra contra els altres països, sinó, ad-
huc, contra els obrers i camperols
alemanys, car tots aquests prepara-
tius tenen també la finalitat d'evi-
tar qualsevol alçament popular.

Fins el 15 d'octubre

Hi ha temes ver- a legalitzar les col·lectivitats

Per una Ordre del Consell
d'Economia de Catalunya, del
18 del mes corrent, es conce-
deix un termini improrrogable
fins al pròxim dia 15 d'octu-
bre per tal que les empreses
industrials i comercials, en règim
de col·lectivització o de
control obrer, legalitzin llur
funcionament.

Seguint les instruccions dels En-
carregats d'Afers d'aquests dos pa-
ïsos, en el sentit que serien accepta-
tes i acollides amb simpatia tota
mença d'observacions positives que
fes l'Itàlia, el Govern de Roma con-
sidera que la puntualització de la
paraula apartada constitueix, ja per
ella mateixa, una observació posi-
tiva.

Academia Cots

FUNDADA EL 1879. — LA MES IMPORTANT INSTITUCIÓ D'ESpanya DEDICADA A L'ENSENYAMENT PRÀCTIC DE COMERÇ I IDIOMES. — CLASSES DE DIBUIX LINEAL I ARTÍSTIC. — NOTA: Fem

Avinguda Portal de l'Angel, núm. 38

SOTA EL CONTROL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

resaltar la conveniència d'avançar la matrícula de primer d'octubre perquè els nostres afavoridors s'evitin les molèsties de les aglomeracions d'última hora

SUCURSALS:
Ronda de Sant Pau, 55;
Aribau, 169, i París, 185

Per un detall de les condicions d'admissió i de les classes, dirigiu-vos a qualsevol sucursal.

Per un detall de les condicions d'admissió i de les classes, dirigiu-vos a qualsevol sucursal.

A Tunis (territori francès), uns mariners italians assalten el local de la Lliga dels Drets de l'Home i assassinen el secretari

Mr. R. Passatt, de Surrey (Anglaterra) es dedica des de fa molts anys a l'estudi del vol dels ocells. Ara ha inventat un nou tipus d'"Home ocell", una mena d'avió amb ales d'ocell. L'aparell té dues files, de quatre ales cadascuna, pesa 360 lliures i està proveït d'un motor de deu cavalls. Les ales es belluguen com les d'un ocell descomunal donant voltes i movent-se de dalt a baix. Té, a més, una hèlix. La part inferior de les ales és de gasa per a prendre l'aire, com les plomes d'un ocell durant el vol. A la fotografia es veu Mr. Passatt (al centre) amb els seus assistents preparant la màquina per a un dels vols d'assaig (Keystone)

LA INTOLERABLE AGRESSIO HA PRODUÏT MANIFESTACIONS DE PROTESTA QUE HI DIRA EL GOVERN FRANCÈS?

Tunis, 21. — Diumenge, a la nit, els membres de la dotació dels vaixells escola italians «Americo Vesputti» i «Colombo» ancorats al port ja feia alguns dies, irromprien al local de la Lliga dels Drets de l'Home, que serveix al mateix temps de redacció al periòdic italià antifascista «l'italiano di Tunis». Destruïren els mobles i quan es retiraven del local trobaren el secretari de la Lliga, Joseph Michel, que intentà defensar-se amb un revòlver. Però no tingué temps d' això perquè l'assassinaren d'un tret al cor. Els agressors es dispersaren, però una dotzena d'ells foren detinguts per la policia. Molts aconseguiren escapar per l'escala del pati i un dels mariners resultà greument ferit pels disparos de la policia.

A conseqüència d'aquests greus incidents, els membres del Front popular d'aquesta població van organitzar tot seguit manifestacions de protesta.

¿Serà nou President?

Buenos Aires, 21. — L'escriut de les eleccions presidencials de la ciutat de Buenos Aires han donat una majoria a Alvear, per 256.000 vots contra 110.335 per a Ortiz. Aquest obtingué a la província de San Luis 16.403 vots i Alvear, 12.522.

LES FALSES LLEGENDES DEL NAZISME

Alemanya no resoldrà els seus problemes econòmics amb la recuperació de les seves antigues colònies

Tots els que tenen la culpa del seu propi malestar cerquen motius per a poder fer-ne responsables els altres. Així Hitler i els seus còrdeus del nazisme no volen reconèixer la seva ineptitud i la seva mala disposició per a treure Alemanya del carrer sense sortida, on l'han precipitada, i assenyalen causes absurdes d'aquest malestar.

Naturalment en donen la culpa a les potències democràtiques de la conducta de les quals constitueix una condemna dels sistemes totalitaris.

EL TRUOC DE LES COLONIES

Ara s'ha empecat el truoc de les colònies i els nazistes directius repeteixen a cada moment que la causa de la pobresa i la intranquil·litat d'Alemanya és el fet de trobar-se sense colònies. Tota la manca d'elements de vida veu l'origen a l'expulsió de colònies que l'Alemanya imperialista derrotada va endurar a Versalles l'any 1918.

Per això Hitler i els seus ajudants majors aprofiten totes les ocasions per a demanar que els siguin retornades les antigues colònies alemanyes.

Davant dels seus fanàtics del Congrés de Nuremberg, Hitler ha dit:

«L'espai vital alemany sense el complement colonial, pertanyent al Reich, resulta justificada per la nostra misèria econòmica».

CAP FONAMENT

Aquestes dues assercions d'Hitler: manca d'espai vital i misèria econòmica no tenen cap fonament i no demostren el que Hitler vol demostrar, és a dir, que han d'ésser retornades a Alemanya les seves antigues colònies. Malgrat la seva sobrepoblació — que durant els darrers anys ha minvat considerablement — Alemanya no és un país d'emigració, car abans de la guerra el nombre d'alemanys que residien a les seves colònies no passava de 20.000, compresos l'exèrcit i la policia.

L'emigració alemanya que per allà els anys 1881-1890 constituïa el 23,2 de l'emigració total del món, ja no era sinó el 2,3 l'any 1900 i el 1,2 l'any 1915.

Això demostra que els alemanys anaven perdent el gust per l'emigració i que no es trobaven estricte a l'Imperi de Guillem II, malgrat la relativa sobrepoblació dels 70 milions d'éssers.

Malgrat tot, els alemanys caben molt bé encara dins de les fronteres del Reich. La població alemanya actual és de 366 habitants per mil·lí quadrada de terreny cultivable, mentre a Rússia és de 702 i de 1.793 a Holanda és de 637 i de 1.222. A Anglaterra és de 743 i de 596; i al Japó és de 437 i de 2.418.

Per altra part, els territoris que reivindica es troben a l'Àfrica tropical, país molt poc propici a la colonització de la raça blanca. No cal dir més per a demostrar que és falsa l'afirmació d'Hitler quan diu que a l'Alemanya hi ha manca d'espai vital i que el problema restaria resolt amb la recuperació de les antigues colònies.

L'altra afirmació d'Hitler, la misèria econòmica, remaneix amb l'adquisició de les colònies, també és falsa.

Segons el Dr. Goebbels, Alemanya té penúria de carbó, de ferro, petroli, cotó, cautxú i coure. Això no es troba pas a les antigues colònies alemanyes. Ni es troba a les colònies de ningú, car la immensa majoria d'aquestes matèries surten dels països metropolitanos.

LES COSES AL SEU LLOC

El Secretariat de la Societat de les Nacions ha publicat recentment un report sobre el repartiment de les primeres matèries que el món produeix. Resulta que totes les colònies de tots els països no produeixen més el 3 per 100 de les primeres matèries que el món consumeix. Descomposta aquesta producció, és la següent: 3/5 per 100 de l'acer; 4 per 100 del petroli; 75 per 100 del cotó; 3 per 100 del carbó. Només la producció del coure, del cautxú i de l'estany ocupen un lloc important a les colònies, però no a les que reclama el Reich.

El coure és exportat de la Rodèsia del Nord i del Congo belga, el cautxú de la Malàsia i de les Índies holandeses i l'estany de la Nigèria i de la Malàsia. Així Alemanya no en tindrà res de primeres matèries, si li fossin retornades les seves antigues colònies.

El document de la Societat de les Nacions més anunt diu textualment: «La sola solució general i permanent del problema de les primeres matèries és el restabliment ben general dels canvis internacionals».

Fins als alemanys reconeixen que hi ha una solució al problema de les primeres matèries, que és la lliure competència comercial, però apegada que per a comprar, cal posseir; divises i que Alemanya, pobre d'or i de divises, no pot comprar gran cosa a l'estranger.

UN EXIT POLITIC; RES MES

Però a les antigues colònies, Alemanya no hi trobarà ni or ni divises. Què pretén, doncs, Hitler quan demana les antigues colònies alemanyes?

Un exit moral i polític: la satisfacció d'una de les ambicions del nazisme i el reforçament del seu prestigi.

L'Alemanya nazista ha trobat ja algunes ciutats del Tractat de Versalles i n'ha deixat de complir moltes altres.

Ara li fa nosa l'article 119 del Tractat que diu: «Alemanya renuncia, a favor de les principals potències aliades i associades, a tots els seus drets i títols sobre les posicions d'Ultramar».

Es sent humiliada per aquest article i vol anul·lar-lo.

No ho demana directament i cerca els subterfugis de l'espai vital i de la misèria econòmica.

Així aconsegueix derogar-lo, però, si el Reich recupera les colònies perdudes l'any 1918, Hitler podria dir a tots els alemanys: «Voleu: nosaltres hem aconseguit esborrar una altra taca de l'Imperi i el resultat és un exit polític i òbviu militar, car les seves colònies serien convertides en bases navals i militars per a futures accions del nazisme contra la pau del món».

Naturalment, les potències democràtiques rebutjarien així i es de suposar que no es desistiran temptar pel camí de la zibena hitleriana i seguiran retent els colònies que foren colònies alemanyes, fins que es puguin constituir en pobles independents i lliures del tot.

LA BARBA I EL BIGOTI

El pèl a la cara, en termes generals, es pot dir que és senyal de civilització. Són pocs els pobles en estat primitiu de cultura que es deixin la barba. No ens són coneguts els procediments de què es valen per a rapar-se la cara.

SENYAL DE DOL

A la Caldea anar pelat de cap i afeitat de cara era indicatiu de dol i quan moria el rei s'obligava a tots els súbdits que observessin aquest costum en senyal de sentit per la mort del príncep, i si algú es negava a afeitar-se, era condemnat a mort. Un canvi, a l'antic Egipte, tot al contrari; manifestaven el dol no orant-se el cabell ni la barba i el deixaven créixer amb tot ebandó.

TÍTOL DE SAVIESA

El cabell i el pèl de la cara ha estat moltes vegades distintiu de categoria i d'estat social. Els filòsofs grecs es deixaven créixer els cabells i la barba amb tot llibertat per a distingir-se de la resta del poble. Dur el cabell la barba ben llarga i sense curar, a la Grècia clàssica, era títol de saviesa. Quant a aquest punt Roma havia tingut diverses alternatives: de vegades el porta cabell llarg i barba llarga donava senyoria, i altres vegades, a contrari, feia senyor l'anar pelat de cap i net de cara.

I DE SUBMISSIO

Quan Roma sotmetia un país obligava els seus habitants a adoptar el costum romà al que tenia la metròpoli, puix que, segons les concepcions d'aquells temps els esclaus i els dominats no es podien assemblar als vencedors i com a estigma d'esclavatge hom obligava els vençuts a rapar-se el cap i la barba, quan Roma considerava el pèl com un senyal de senyoria i els obligava a dur cabells llargs i barba poblada quan els romans tenien el dur pèl en menyspreu.

ENTRE NOSALTRES

Quecom de tot això que a priori ens sembla estrany, es conserva encara en els nostres costums actuals. Als presoners no se'ls permet dur els cabells llargs ni dur pèl a la cara. Als soldats fins ara se'ls obliga a rapar-se el cap i als servents i orlats no els era tampoc permès portar barba ni bigoti. Als servents vells se'ls permetia portar patilles, tocat de cara curt en ple desús entre la societat actual, propi només de servents i que per tant era també un senyal revelador de la seva condició. En la nostra pàgina ha substituït el costum de no afeitar-se durant un temps quan s'ha produït la defunció d'un parent molt proper, i per la Marina va l'asciàcia fins no fa gaires anys

estaven tot un any sense curar-se els cabells ni afeitar-se i gairebé no sortien de casa, excepte per anar a conrear la terra tot en senyal de dol.

«JURO PER LES PROPRES BARBES»

En els temps medievals la barba era tinguda en gran estima i el portar-ne donava el màxim grau de to i de senyoria. Quan un cavaller vençia un altre, l'acte d'humiliació i de superioritat li exigia que s'afaités la barba. Un dels juraments de més força era el jurar per les pròpies barbes i encara avui, quan volem donar força a un compromís o a una paraula donada, usem la forma proverbial: *«juro per les barbes»*, i per a qualificar una persona d'insolent o que no pot respondre del que digui, el fer fermança de la seva paraula, diem: *«que no té pèl de barba»*, abundant en aquest mateix sentit ens diu el refrany:

Poca barba, poca vergonya.
Qui promet, sa barba mol.
Qui fa fermança ses barbes empenya.
Qui deixa ses barbes presta.
Canlin papera i canlin barbes

Per a donar més força a un compromís o a un pacte entre cavallers havia estat costum treure's dos o tres pèls de la barba i barrejar-los amb la cera del segell que segellava el document que feia fermança i testimoniava el compromís. El qui sotil·lia compromís del pacte donava en penyora de garantia uns pèls de la seva barba, o sia d'allò que més estimava com a senyal de la seva senyoria. El pacte així fet tenia considerablement més força que si no mitjançava aquest requisit. Aquesta forma de fermança d'un compromís és encara per aquell refrany que diu que algú té els tres pèls del dia, és per significar que té gran facilitat per resoldre conflictes i per planjar dificultats i posar-se per llocs de difícil accés, puix que la paraula suposa que té fet pacte amb el diable i que posseeix tres pèls de la seva cua o barba en el document estès en pactar. Un record també d'aquest vell costum és la fórmula de pacte infantil per a reformar algun contracte entre mainada, on el qual uns dels proposants mostra al company de negoci primer un cabell que s'ha extirpat del cap després el dit index, mentre li diu:

— Què és això?
— Un cabell.
— I això?
— Un dit.
— Doncs fins que sigui podrà.

I seguidament hom llença el cabell al vent i segons la llei el dret consuetudinari infantil el tracte no es podrà desfer fins que el cabell es podrà, i segons dir infantil el cabell és imputrefacte, o bé fins que es torni a portar el mateix cabell testimoni del negoci perquè el desdiguí.

EL PÈL A LA CARA

El sentit de desconsideració que comporta la manca de pèl a la cara és manifestat per diverses frases proverbials ben vives en el llenguatge. Pelar algú, per tant, retre'l, sotmetre'l o reduir-lo. També qualifiquem de pelat aquell que no té diners i l'arruïnat i per tant al mancat de possibilitats i de senyoria de la que dona la riquesa; un pelat en aquest cas equival a un sotmès o a un retut. I quan volem manifestar la nostra fermesa en un afer qualsevol, diem: *«Si... que em pelin»*; això és: que si no és cert allò que s'enclou en el concepte capital o bàsic de la frase ja ens deixem pelar, o sia que ens deixem reduir a la condició de sotmès i de retut. La valor donada a la barba per la Roma d'algun temps, i per l'Edat Mitjana més ençà, i com a un heretatge dels vells costums romans, és, doncs, encara ben viva en el subconscient de la societat actual, i encara ens diu el refrany a aquest propòsit:

Barbes i diners fan els homes cavallers.

I la valor de la barba també va arribar a les ordes religioses; en la majoria de comunitats només podien portar barba els

freres i abats ordenats, mentre que els llecs havien d'anar carafats. I quan una comunitat havia de partir de quelcom que era privat només dels freres ho calculava a tant per barba, puix que només aquests en portaven, i en tractar de coses com a tots els enclaustrats de la comunitat, puix que cap en tenien tot, freres i llecs. Així, per exemple, la comunitat menjava un ou per barba i dues llesques de pa per cap, puix que d'ous només en menjaven els freres i de pa en menjaven aquests i els llecs. En la parla corrent es confonen les dues idees i hom aplica les dues formes indistintament per a indicar a tant per a cada u. I com que els llecs eren els servents de la comunitat no els era permès dur els cabells llargs, i quan alguna circumstància qualsevol un llec era acomiadat d'un convent, la seva calva el descobria i li era difícil trobar nou encàrrecament en la vida profana; en acomiadant-lo, la comunitat li donava una perruca perquè dissimulés la seva calva i hagués act per què la forma verbal *«donar una perruca»* equival a donar un arrambatge, un correctiu o a reprendre.

«BORLA D'OR»

Els pobles antics, sobretot els egipcis, com a signe de grandesa i de riquesa i com a senyal de categoria, solien trenar-se amio

Joan AMADES

(Escriu expressament per a ULTIMA HORA) (SEGUIX A LA PAG 2)

Les forces nipones progres-sen -es diu de font japonesa

Xang-Hai, 21. — El portaveu de l'exèrcit japonès ha declarat que les forces nipones progres-sen a l'extrem de l'oest de Lütien i prengueren dues poblacions. Avançaren igualment en direcció a Kiangnan i esperen ocupar molt aviat la Universitat de Fulan, situada al sud de l'hipòdrom de Kiangnan.

BOMBARDEIG DE CANTON

Londres, 21. — Comunicació de Hong Kong a l'Agència Reuter que els avions japonesos bombardejaren Canton al matí. Els avions japonesos entraren batalla amb els japonesos.

NO ES UNA ACCEPTACIO LEGAL

Toquio, 21. — El Ministre d'Affers estrangers confirma que la nota britànica sobre el bloqueig no és una acceptació de la legalitat d'aquest.

COMET ENTRE AVIONS JAPONESOS I XINESES

Canton, 21. — Diversos avions japonesos han llurat combat, aquest matí, amb els aparats japonesos que bombardejaren Canton. Un dels aparats ha estat abatut però no s'ha identificat. Les bateries xineses antiaèries han entrat en acció i han fet un nodid foc de barrera. De Macao assenyalen el pas de vint-i-un avions nipons que s'endrecen a Canton.

Itàlia converteix Libia en una enorme base militar

Es trameten cossos d'exèrcit, es recluten, en gran quantitat, tropes entre els naturals i es construeixen carreteres, casernes i fortificacions

El Cairo, 21. — Els generals de Mussolini estan convertint Libia, la colònia italiana situada entre Egipte i Tunísia, en una important base militar. Els funcionaris italians no guen a parlar d'aquest assumpte; però, malgrat això, es posseeixen informes autoritatius que assenyalen que l'Àfrica italiana es transforma en una base militar i que la frontera egípcia com a la tunisenca es desmantellen activitats militars sense precedents.

Les forces d'auxili que fins ara estaven destinades a les valls han estat substituïdes per altres d'italianes i s'ha enviat aquelles a l'interior. S'assemblen enormes quantitats en la construcció de casernes i dipòsits subterranis per a municions. També s'organitzen unitats motoritzades, especialment adaptades per a la guerra en el desert. Aquestes unitats són mòbils en extrem, i es componen d'aviació, en una tercera part, d'infanteria motoritzada en una altra tercera part, i es completen amb un cos de camions.

Es estan construint un camí militar en direcció al Sud, camí que va des de Tobruk, situat a la costa, fins als límits amb el Sudan.

Els oficials italians es mostren molt interessats respecte a l'Àfrica. No permeten que els es transparen pensaments secrets. Se'ls prohibeix l'acces al poblat.

La nova base amb els seus dipòsits d'alimentació i els seus forns, permet un transport de tropes i d'armes al llarg de tota la frontera, mentre que a la part corresponent a Egipte, els italians, canins, i dolents, prou als camions. A la línia fronterera, situada entre els confins de Libia i Tunísia, van a establir una gran base militar a Ghazala, a trenta mil·lis de Trípoli.

Tot aquest desenvolupament militar, que té la frontera de Libia especialment a l'atenció, obliga a esperar que així i de suposar que no es desistiran temptar pel camí de la zibena hitleriana i seguiran retent els colònies que foren colònies alemanyes, fins que es puguin constituir en pobles independents i lliures del tot.